

GŁOS ROBOTNICZY

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

ŁÓDŹ, PONIEDZIAŁEK 27 WRZEŚNIA 1948 ROKU.

Nr. 265 (1210)

Doniosłe decyzje Rady Naczelnej PPS

Posiedzenie Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej, odbyte w ubiegłym tygodniu, będzie miało niewątpliwie znaczenie przełomowe w dziejach odrodzonej powojennej PPS. Na posiedzeniu tym bowiem po raz pierwszy stanęła w całej rozciągłości sprawa walki z prawicą, wydana została generalna bitwa prawnicowemu skrzydłu w PPS.

Koncentryczny atak na pozycje prawicy przypuścił generalny sekretarz PPS tow. Józef Cyrankiewicz w swym referacie, który zamieszczamy w dzisiejszym numerze naszego pisma. Tow. Cyrankiewicz zdemaskował stare i nowe koncepcje prawnicowców i odsłonił taktykę i metody walki, jakie stosują elementy prawnicowe w PPS w celu powstrzymania marszu partii ku marksizmowi - leninizmowi. Tow. Cyrankiewicz poddał również krytycznej analizie błędy i niedociągnięcia w kierownictwie partii, które hamują konsekwentną walkę z prawicą.

Wydając generalną bitwę prawnicy, Rada Naczelna nie ograniczyła się do napiętnowania zdeklarowanych elementów prawnicowych i nacjonalistycznych, wiodących swój żywot do przodu, lecz krytykę swą objęła również kierunek, który w ostatnich latach odgrywał w odrodzonej jednolito-frontowej PPS wielką rolę, rolę przez długi czas nawet decydującą — kierunek reprezentowany przez tzw. centrum. Przedstawiciele tego kierunku, aprobując formalnie rewolucyjne przemiany w polityce i taktyce partii, w praktycznej działalności utrudniali walkę z prawicą i pod szkodliwym wpływem do świętej zgody udaremniłi rozprawę ze skrzydłem prawnicowym, hamowali rozwój PPS ku marksizmowi i leninizmowi i proces jednoczenia się klasy robotniczej.

Rada Naczelna — jak wiadomo — nie ograniczyła się tylko do krytyki prawnicy i pojednawczego do niej stosunku grupy centrowej, lecz wyciągnęła z tej krytyki wnioski organizacyjne, usuwając z kierownictwa zwolenników koncepcji prawnicowo-oportunistycznych i nacjonalistycznych oraz pojednawców, którzy hamowali zdrowy rozwój partii.

Tym samym Rada Naczelna wkroczyła zdecydowanie na słuszną drogę, która powinna doprowadzić do całkowitego oczyszczenia Polskiej Partii Socjalistycznej od elementów prawnicowych, od jawnych i utajonych wrogów jedności klasy robotniczej, od jawnych i utajonych wrogów rewolucyjnego ruchu międzynarodowego. Nie wątpimy, że w miarę tego, jak proces oczyszczania partii sięgać będzie coraz bardziej w dół partynę i w miarę wciągania do tej walki robotniczej masy członkowskiej jeszcze wyraźniej skryształizuje się nowe, marksistowskie i leninowskie oblicze odnowionej PPS i przezwyciężone zostaną do końca wszelkie wahanie, wszelkie elementy chwiejności i pojednawczości.

Toteż ostatnie posiedzenie Rady Naczelnej stanowi wielki, decydujący krok naprzód w ewolucji PPS ku partii nowego typu, partii — będącej awangardą klasy robotniczej. Nie trzeba chyba tłumaczyć, jak doniosłe znaczenie mają uchwały Rady Naczelnej PPS w przededniu połączenia się obu naszych partii, w przededniu likwidacji rozłamu w polskim ruchu robotniczym.

Jest bowiem rzeczą bezsporną, że przyszła zjednoczona partia polskiej klasy robotniczej musi być wolna od elementów prawnicowo-oportunistycznych i nacjonalistycznych i uodporniona wobec pojednawczej w stosunku do nich postawy.

Partia nasza, Polska Partia Robotnicza, wnosząc jako wkład do przyszłej zjednoczonej partii klasy robotniczej swój dorobek ideologiczny wykuty w walce z oportunistami i nacjonalizmem, w szczególności dorobek swego lipcowego i sierpniowego Plenum, wykuty w walce o czystość ideologiczną i klasową swych szeregów, docenia w pełni znaczenie ostatnich uchwał bratniej PPS dla siły i zwartości przyszłej zjednoczonej partii.

Stanowisko ZSRR w sprawie Berlina

Komunikat agencji TASS — o sytuacji w Berlinie i rozmowach moskiewskich

MOSKWA PAP. Agencja Tass upoważniona została do opublikowania komunikatu w sprawie sytuacji w Berlinie i pertraktacji, jakie odbyły się w tej kwestii między rządami ZSRR, USA, Wielkiej Brytanii i Francji w ciągu sierpnia i września rb. Jest to tym bardziej konieczne — stwierdza agencja — że komunikaty w danej sprawie, jakie pojawiły się w prasie anglo-amerykańskiej i francuskiej, jak również oświadczenia osobistości oficjalnych, włączając w to przemówienie p. Bevína w Izbie Gm-n z 22 września, nie dają właściwego pojęcia o sytuacji w Berlinie i o wspomnianych pertraktacjach, a niekiedy wprowadzają w błąd opinię publiczną.

Rząd radziecki w swej nocie do rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji 14 lipca rb. oświadczył, iż sytuacja jaka wytworzyła się w Berlinie, powstała w wyniku naruszenia przez rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji powziętych uprzednio na konferencji poczdamskiej uchwał oraz porozumienia 4-ch mocarstw o mechanizmie kontrolnym w Niemczech i w Berlinie. Wyrazem tego naruszenia było przeprowadzenie przez trzy mocarstwa separatystycznej reformy walutowej, wprowadzenie odrębnych znaków pieniężnych dla zachodnich sektorów Berlina oraz polityka rozczłonkowania Niemiec.

Sytuacja wytworzona na skutek separatystycznych poczynań mocarstw zachodnich oznacza, iż trzy rządy nie poprzestają na wyłączeniu admin. zachodnich stref Niemiec, lecz pragną jednocześnie administrować pod względem walutowo-finansowym radziecką strefę okupacyjną przez wprowadzenie w Berlinie, znajdującym się w centrum strefy radzieckiej, swej odrębnej waluty i w ten sposób zdeorganizować gospodarkę strefy wschodniej w Niemczech i w rezultacie — wyprzeć stamtąd ZSRR.

Okoliczność powyższa zmusiła dowództwo radzieckie w Niemczech do wydania zarządzeń w zakresie ograniczenia komunikacji między Berlinem, a zachodnimi strefami oku-

pacji Niemiec, aby uchronić interesy ludności niemieckiej i obronić ekonomikę strefy radzieckiej przed dezorganizacją.

Z uwagi jednak na to, iż rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji w końcu lipca zwróciły się do rządu ZSRR z propozycją wspólnego rozpatrzenia sytuacji w Berlinie oraz tych bardziej szeroko problemowych, o które ona zahacza, rząd radziecki propozycję tę zaakceptował. W wyniku rozmów, jakie w ciągu sierpnia odbyły się w Moskwie między czterema rządami, uzgodniono, że następujące kroki zostaną podjęte jednocześnie pod warunkiem osiągnięcia porozumienia między czterema dowództwami naczelnymi w Berlinie w sprawie ich praktycznej realizacji.

a) zniesione zostaną wprowadzone ostatnio ograniczenia w dziedzinie transportu i handlu między Berlinem a strefami zachodnimi oraz w zakresie przewozu ładunków do strefy radzieckiej Niemiec i z powrotem.

b) jednocześnie niemiecka marka strefy radzieckiej wprowadzona zostanie jako jedyna waluta dla Berlina, a marka zachodnia „B” zostanie wycofana z obiegu w Berlinie. Uzgodniono przy tym, że wprowadzenie niemieckiej marki strefy radzieckiej, jako jedynej waluty dla Berlina oraz cały szereg funkcji w zakresie późniejszego regulowania obiegu pieniężnego w Berlinie, pozostawać będzie pod kontrolą 4-ch mocarstw.

W związku z tym polecono 4-m gubernatorom w Berlinie opracować konkretne zarządzenia zmierzające do realizacji osiągniętego w Moskwie porozumienia, jak również przewidziano kontynuowanie rozmów w Moskwie odnośnie innych zagadnień, związanych z sytuacją w Niemczech.

Odbyte na początku września w Berlinie rozmowy między 4-mi gubernatorami nie zostały zakończone z uwagi na to, iż rządy USA, Wielkiej Brytanii i Francji przeniosły pewne sprawy, w których zarysowały się rozbieżności między gubernatorami, do Moskwy, celem wspólnego rozpatrzenia z rządem ZSRR

Wspomniane wyżej rozbieżności dotyczą 3-ch zagadnień, przy czym stanowisko rządu radzieckiego odnośnie tych zagadnień jest następujące:

1) Rząd Radziecki domaga się rozciągnięcia kontroli dowództwa radzieckiego nad przewozem ładunków towarowych i pasażerów drogą lotniczą między Berlinem a strefami zachodnimi, podobnie jak to się dzieje z transportem kolejowym, wodnym i kolejowym. Linie lotnicze nie mogą być wyłączone spod kontroli i z uwagi na to, że między 4-ma rządami zostało uzgodnione, iż porozumienie winno przewidywać wprowadzenie odpowiedniej kontroli nad obiegiem pieniężnym w Berlinie oraz nad handlem Berlinem ze strefami zachodnimi.

2) Rząd Radziecki uważa za konieczne ściśle przestrzegać osiągniętego w Moskwie porozumienia między 4-ma rządami odnośnie 4-rostronnej komisji finansowej i jej funkcji, dotyczących realizacji zarządzeń finansowych, związanych z wprowadzeniem i obiegiem jednolitej waluty w Berlinie. Rząd Radziecki nie może zgodzić się na takie rozszerzenie funkcji komisji finansowej, które umożliwiłoby jej ingerencję w zakresie regulowania obiegu pieniężnego w strefie radzieckiej.

3) Rząd radziecki zgodził się na życzenie rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji aby wprowadzona została kontrola 4-mocarstw nad handlem Berlinem ze strefami zachodnimi i innymi krajami, włączając w to również wydawanie odpowiednich licencji, wskutek czego usunięta została różnica poglądów, istniejąca w tej sprawie.

Z powyższego wynika jasno, jakie jest istotne stanowisko rządu radzieckiego w kwestii uregulowania sytuacji w Berlinie na wzajemnie możliwej do przyjęcia podstawie.

W tych warunkach od rządów USA, Wielkiej Brytanii i Francji zależy, czy pertraktacje we wspomnianej wyżej kwestii zostaną zerwane, czy też osiągnięte zostanie zadawane porozumienie między ZSRR, USA, Wielką Brytanią i Francją.

Miliony prostych ludzi nie dopuszczą do nowej wojny

Dokończenie przemówienia wicemin. Wyszyńskiego na Zgromadzeniu Generalnym ONZ

Na szczególną uwagę zasługujące zawarta w planie amerykańskim propozycja by z przedsiębiorstw, produkujących energię atomową uczynić własność międzynarodowej instytucji kontrolnej. W ten sposób międzynarodowa instytucja kontrolna mogłaby w

myśl decyzji większości, mieszać się do życia gospodarczego poszczególnych krajów.

Zdaniem Związku Radzieckiego międzynarodowa instytucja kontrolna powinna mieć oczywiście prawo decydowania o pewnych sprawach większością głosów. Jednakże nie można zgodzić się na to, by międzynarodowa instytucja kontrolna przekształciła się w instytucję amerykańską i żeby instytucja ta otrzymała prawo mieszania się do życia gospodarczego tego lub innego kraju, nawet gdyby od powiednia decyzja powzięta została przez tę instytucję większością głosów.

Związek Radziecki domaga się redukcji sił zbrojnych wielkich mocarstw i zakazu broni atomowej

PARYŻ (PAP.) — Niniejszym podajemy tekst projektu rezolucji, jaki przedstawił na sobotnim posiedzeniu plenarnym Zgromadzenia ONZ delegat radziecki wiceminister spraw zagranicznych Wyszyński:

„Zważywszy, że dotychczas nie uczyniono praktycznie nic dla wykonania uchwał Zgromadzenia Generalnego z dnia 24 stycznia 1946 r. w sprawie energii atomowej i z dnia 14 grudnia 1946 r. w sprawie zasad reglamentacji i redukcji zbrojeń;

Uznając, że zakaz produkcji i używania energii atomowej do celów wojennych stanowi zadanie pierwszorzędnej doniosłości;

Uznając, że powszechna istotna redukcja zbrojeń czyni zadość warunkom koniecznym do zapewnienia trwałego pokoju i do konsolidacji bezpieczeństwa międzynarodowego oraz odpowiada interesom narodów, zmniejszając wielkie ciężary gospodarcze, jakie ponoszą one w wyniku nadmiernych i wciąż rosnących wydatków na zbrojenia w różnych krajach;

Biorąc pod uwagę fakt, że wielkie mocarstwa, będące stałymi członkami Rady Bezpieczeństwa, posiadają największą część sił zbrojnych i zbrojeń oraz ponoszą główną odpowiedzialność za utrzymanie pokoju i bezpieczeństwa powszechnego;

W celu ugruntowania sprawy pokoju oraz usunięcia groźby nowej wojny, do której podlegają czynniki ekspansjonistyczne i reakcyjne;

Zgromadzenie Generalne zaleca stałym członkom Rady Bezpieczeństwa: Stanom Zjednoczonym, Wielkiej Brytanii, Związkowi Radzieckiemu, Francji i Chinom, jako pierwszy krok w kierunku zmniejszenia zbrojeń i sił zbrojnych, zredukowanie o jedną trzecią w przeciągu jednego roku wszystkich obecnych sił lądowych, morskich i powietrznych;

Zgromadzenie Generalne zaleca wydanie zakazu broni atomowej, jako broni przeznaczonej do celów agresywnych, nie zaś do celów obronnych.

Zgromadzenie Generalne zaleca utworzenie w ramach Rady Bezpieczeństwa międzynarodowej instytucji kontrolnej w celu nadzorowania i kontroli wykonywania zarządzeń w dziedzinie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych oraz zakazu broni atomowej“.

Na taki stan rzeczy Związek Radziecki zgodzić się nie może. Związek Radziecki wie, że w instytucji kontrolnej może znaleźć się większość, która mogłaby pobierać decyzje jednostronne — większość, na życzliwy stosunek której naród radziecki liczyć nie może, dlatego też Związek Radziecki, a prawdopodobnie nie tylko Związek Radziecki, nie może dopuścić do tego, aby los jego gospodarki znalazł się w ręku wspomnianej instytucji.

Poza tym propozycja amerykańska, dotycząca kontroli, nie daje możliwości kontrolowania samej produkcji energii atomowej. W sprawozdaniu komisji energii atomowej Rady Bezpieczeństwa z 11 września 1947 r. stanowisko amerykańskie w tej sprawie przedstawione jest w następujący sposób: „skuteczna międzynarodowa kontrola, mająca na celu zapobieżenie używaniu energii atomowej do celów niszczy cielskich powinna polegać przede wszystkim na kontroli dwóch surowców — uranu i toru. Początkowe stadium wszelkiego systemu kontroli powinno polegać na kontroli surowców, z których wyrabiane są te dwa metale (uran i tor“).

Jednakże w sprawozdaniu tym nie ma żadnej wzmianki o konieczności ustanowienia kontroli nad produkcją przemysłową energii atomowej.

(Dalszy ciąg na str. 2.ej.)

W WALCE Z PRAWICĄ I NACJONALIZMEM KU ZJEDNOCZONEJ PARTII KLASY ROBOTNICZEJ

Referat tow. Józefa Cyrankiewicza na posiedzeniu Rady Naczelnej PPS

Dzisiejsza Rada Naczelna zwołana została w progę zbliżającego się zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego

Trzeba, żeby w przededniu zbliżającego się zjednoczenia, dokonany został rozrachunek ze wszystkimi złąmi tradycjami i ze wszystkimi fałszywymi teoriami, ze wszystkim tym, co opóźniało naszą drogę do jednolitej i co mogłoby hamować postęp polskiej rewolucji.

Nie jest zadaniem tej Rady Naczelnej mówić o dorobku i osiągnięciach. Mówiliśmy o tym niejednokrotnie. Będziemy mówić o błędach, wahanjach i odchyleniach.

Prawicowe błędy, wahanja i odchylenia

Błędy te spowodowały na różnych etapach, osłabienie jednolitego frontu, a więc powodowały oddalenie perspektywy jednolitego frontu.

Po wtóre były to błędy, wahanja i naciski prawicowe, które wpływały na linię rozwoju kierownictwa partyjnego i wyginały ją.

Były to wreszcie błędy, wahanja i niedoścignięcia organizacyjne samego kierownictwa partyjnego, wynikające między innymi z jego niejedności.

Podjęliśmy rzadką w dziejach międzynarodowego ruchu robotniczego próbę przeprowadzenia masowej partii socjalistycznej obciążonej całym balastem reformistycznej oportunistycznej, niemarksistowskiej tradycji, ideologii i praktyki, zdemoralizowanej w dodatku wyjątkowo silnie rozwiniętym nacjonalizmem i antyradzieckim kompleksem oraz przeżeraniem latami przez agenty faszyzmu — na platformie rewolucyjnego socjalizmu, marksizmu-leninizmu.

Próba ta na tyle została uwieczniona powodzeniem, że zbliżamy się do okresu ostrej i koniecznej likwidacji rozłamu w polskim ruchu robotniczym. A likwidacja tego rozłamu ma się dokonać właśnie na platformie marksistowsko-leninowskiej, rewolucyjnego socjalizmu.

Metody i rachuby prawicy

Okres obecny, okres bezpośrednio poprzedzający zjednoczenie ruchu robotniczego musi być okresem podwójnej czujności.

Czujność ta zwrócona być musi na elementy obecne nam klasowo w mieście i na wsi i na elementy obecne i wrogie nam ideologicznie. Przez cały okres przygotowania odrodzonej PPS w partię rewolucyjną musimy toczyć walkę z prawicą socjalistyczną i toczyliśmy ją, choć nie zawsze z wystarczającą stanowczością i wystarczającym uzbrojeniem ideologicznym.

Po 17 marca nastąpiły w Partii poważne przesunięcia personalne na stanowiskach organizacyjnych. Motywem przewodnim tych przesunięć było odsunięcie od bezpośredniego wpływu na aparat i na masę elementów prawicowych, grawitujących ku prawicy lub też niedojrzałych politycznie na tyle, by mogli kierować partią na nowym etapie.

Jak więc — przesunięcia te nie ograniczyły się do niższych szczebli aparatu partyjnego, ale nie ominęły Komisji Politycznej, CKW i Rady Naczelnej.

Omawiając sens dokonanych zmian personalnych tow. Cyrankiewicz stwierdza, że wśród nich usuniętych znaleźli się i tacy, którzy wynieśli tylko poczucie krzywdy i podrażnionej ambicji, albo tacy, którzy jeszcze silnie zagrzebli w błędach prawicowych. Tacy ludzie nie mają żadnej przyszłości w ruchu robotniczym i prędzej czy później znajdą się poza jego własnością.

Nowy styl walki prawicy

Wśród żywiołów prawicowych w naszej Partii wytworzył się nowy styl walki. Nazywałbym to biernym oporem. Ludzie ci un-

kają dziś walki jawnej, zdając sobie sprawę, jak nierówne są siły. Nie przejawiają jednak pozornie aktywności na powierzchni życia partyjnego, ludzie ci nie zamierzali by najmniej działalności, że tak powiem „podziemnej”.

To nowe „podziemie” w naszej Partii posługuje się tą samą bronią jaką posługiwało się podziemie reakcyjne w latach 1941—1946. Walczą podstępnie, przy pomocy szepczanej propagandy, plotki, kalumnii, oszczerstwa, obgadywania ludzi i spraw, podrywania zaufania, przeinaczania prawdy politycznej, budzenia zawiści do PPR, podkopywania wiary w Związek Radziecki. Ci to z prawicowej partyzantki wyrzucają się dziś w „Schadenfreude” z powodu wydarzeń w PPR. Oni właśnie szukają dziś alibi dla swych grzechów w grzechach błądzących PPR-owców, objętych krytyką Plenum KC PPR.

Mówca potępia nieczne metody tego „podziemia”, posługującego się prywatnymi i rzekomo rozmownymi i rozpowszechnianiem plotek. Metody te są bardziej jeszcze szkodli-

Stosunek do wrogich klas — sprawdzianem postawy ideologicznej

Konieczne jest więc nie tylko zwiększenie czujności na tym odcinku, ale także odpowiednie kroki organizacyjne.

Zródłem nawarstwienia błędnych koncepcji ideologicznych jest zdaniem mówcy fakt, że odrodzona PPS nie odgradziła się dość gruntownie od dwulicowej i niejednokrotnie zdradzieckiej polityki większości przedwojennego kierownictwa, a także od złej, kontrolującej tradycji WRN, nie wychowywała starych i młodych członków nowej PPS w duchu walki ze złąmi tradycjami Co więcej, do partii — stwierdza tow. J. Cyrankiewicz — napłynęły żywoty ideologiczne obecne, które w wytworzonej sytuacji widziały dla siebie dogodny pole działania, możliwość kontynuowania kontrolującej roboty pod osłoną partyjnej legi-

Falszywa teoria „złotego środka”

Zachowanie właściwej linii politycznej byłoby o wiele łatwiejsze, gdyby Partia miała w tym czasie zupełnie jasno wykrystalizowany pogląd na sprawy tak zasadnicze, jak istota demokracji ludowej, jak charakter trójsektorowej gospodarki, jak wreszcie, zagadnienie walki klas w ustroju demokracji ludowej.

Jednym słusznym założeniem ideologicznym było przyjęcie zasady, że demokracja ludowa nie jest ostateczną formą ustroju, lecz etapem, w którym toczy się coraz ostrzejsza walka klasowa i tylko ta walka może doprowadzić do zmiany wzajemnego

Falszywe pojmowanie trójsektorowej gospodarki

Z tym falszywym pojmowaniem charakteru demokracji ludowej łączyło się również falszywe pojmowanie trójsektorowej gospodarki. Zrodziły się tendencje do traktowania zakresu działania poszczególnych sektorów, jako czegoś stałego, raz na zawsze ustalonego, niezmiennego. Co gorsza, do traktowania niektórych sektorów jak np. spółdzielczego jako udzielnego suwerennego państwa w państwie. Zapomniano na śmierć, że przy takim traktowaniu gospodarki trójsektorowej grozi nam nie tylko zatrzymanie się na obecnym etapie, ale grozi nam odwrót z pozycji dziś zajmowanych, grozi nam odradzenie się kapitalizmu. Innymi słowy, że zamiast kroczyć ku socjalizmowi, będziemy się odeń oddalać, cofać.

Teorie polityczne i gospodarcze tego kroku wiodły w prostej linii do niebezpiecznych wykrzywień ideologicznych. Dorabianie ideologii jest bowiem naturalnym następstwem odchodzenia od marksizmu.

Nasze wahanja szły na korzyść wrogich elementów

Jednym z dużych błędów naszego kierownictwa, a w szczególności Sekretariatu Generalnego, było niedocenicenie zagadnień polityczno-gospodarczych, przez pewien okres nieinteresowanie się tymi zagadnieniami, niewiązanie ich z linią polityczną, pozostawienie ich w pewnym sensie samopas, względnie pozostawienie monopolu na zajmowanie się zagadnieniami gospodarczymi zespołowi, w którym była przewaga ludzi niedostatecznie związanych nawet z Partią, co dopiero z ideologią socjalistyczną, co dopiero z marksizmem. Oczywiście, że zaniedbania te były wynikiem — tolerancyjnego, pojednawczego stosunku do prawicy, były także chęcią niewywoływania tarć — były trochę chęcią świętego spokoju na tym odcinku.

Czym bowiem charakteryzuje się rok 1947 i początek 1948?

Oto część prawicy partyjnej przegrała w wyniku wyborów w styczniu 1947 swoją ostat-

nią koncepcję języczka u wagi pomiędzy PPR a PSL. Później tylko poprzez niepotrzebne usiłowanie zalanizowania takiej grupki, jak „Nowe Wyzwolenie” chciała posiadać własne pionki do gry o wies.

Wykret „ja przecież nie nie robiłem”! nie będzie usprawiedliwieniem. Partia nie potrzebuje ludzi, którzy „nie nie robią”. A już na pewno takich, którzy robią, ale w ukryciu. Potrafimy tych „konspiratorów” prawicowych rozkonspirować.

Nasza nie zawsze dotychczas dostateczna troska o ideologiczną czystość Partii musi być teraz, zdwojona, bo dziś staje się równocześnie troską o przyszłość zjednoczonego ruchu robotniczego, o jego zwartość ideologiczną, o jedność przyszłej Polski, o jej siłę do walki.

Nie chcemy, by PPS stała się podwoda, na której przeprowadzą się do zjednoczonej partii wszystkie prawicowe i nacjonalistyczne elementy, które chwilowo przycichły w oczekiwaniu na lepszą koniunkturę.

Antyjednolitofrontowe plany strategiczne prawicy

Z tego fałszywego stanowiska wyrósł także błąd wobec zagadnienia „bitwy o handel” i nawet próba rozkołysania na tym tle antyjednolitofrontowych nastrojów przez partię partyjną. Dopiero zdecydowana akcja Sekretariatu łącznie z resztą Prezydium CKW spowodowała ogłoszenie znanej uchwały Prezydium CKW z maja 1947 r. Ta uchwała dopiero położyła kres wahaniam jednych, manewrom innych i sparaliżowała dalsze antyjednolitofrontowe plany strategiczne prawicy.

Tow. Cyrankiewicz omawia następnie manewry prawicy, które wystąpiły jaskrawiej w sprawie CUP-u, gdzie prawica usiłowała nie dopuścić do głosu tow. Dietricha, Dąbrowskiego, mających krytyczny stosunek do ówczesnego kierownictwa CUP-u.

Szkodliwa praktyka w Związkach Zawodowych i w Organizacji Młodzieży

W pewnym okresie ujawniły się w naszej Partii, zwłaszcza wśród niektórych działaczy zawodowych, fałszywe poglądy na zadania związków zawodowych. Działacze ci, wychowani w duchu walki ekonomicznej z przedsiębiorcą w ustroju kapitalistycznym, nie potrafili od razu pojąć charakteru państwa ludowego ani ocenić we właściwy sposób warunków, jakie stwarzała odbudowa kraju.

Na tym tle zrodziły się fałszywe koncepcje o roli związków zawodowych, miały miejsce nieodpowiedzialne wystąpienia zabarwione w różny nawet demagogią. Kierownictwo partyjne musiało zużyć wiele energii na zwalczanie tej fałszywej postawy i fałszywego ustosunkowania się do zadań związków zawodowych demokracji ludowej.

Dużym błędem ze strony kierownictwa był tolerancyjny z początku stosunek do linii, realizowanej w OMTUR. To zagadnienie należy w tej chwili do przeszłości, ale trudno pominąć fakt dość długiego demoralizowania młodzieży przez jej prawicowe kierownictwo z tow. Obrączką na czele, opierające się o prawicową część kierownictwa partyjnego. Niektórzy bowiem z kierownictwa partyjnego usiłowali z lubością zerować na zdrowym patriotyzmie młodzieży przerażając go w nacjonalizm, próbując rozwijać nieufność do PPR próbując na najwrażliwszym, wymagającym najczulszej opieki elemencie młodzieżowym, zbijać kapital polityczny do rozgrywek najprzeróżniejszego rodzaju, albo dla bezmyślnego pławienia się w najtańszej popularności.

Swoista interpretacja hasła równorzędności partii w okresie etapu jednolitego frontu i zagadnienia klucza partyjnego, niewątpliwie na skutek braku czujności i należytej postawy ze strony kierownictwa, wykorzystana została również przez partię i koniunkturalistów dla wytworzenia stałego nacisku na kierownictwo partyjne, powodowała ustawiczne spory i osłabiała jednolity front.

Zródło błędów PPS

Kierownictwo zdołało się z tego po pewnym czasie otrząsnąć i zdało sobie sprawę o co, w przeważającej ilości wypadków chodzi.

Niewątpliwie za późno podjęliśmy systematyczną krytykę przeszłości naszego ruchu, krytykę oportunistycznych, reformistycznych i nacjonalistycznych prądów, jakie okresały w przeszłości politykę Partii. Stosunkowo późno odgraniczyliśmy się od kampanii prawicy zmierzającej do idealizowania tych właśnie oportunistycznych prądów.

A nawet, gdy już postawiliśmy zagadnienie gruntownej rewizji przeszłości, to przez Dalszy ciąg na stronie 4-jej

Złe zrozumiana spółdzielczość

Głębszym korzeniem prawicowości w naszej Partii na odcinku gospodarczym, była złe zrozumiana przeciwstawiona państwu ludowemu — spółdzielczość.

Własny błąd w wymianach tych wszystkich teorii. Błąkały się one po szpaltach różnych artykułów, rozlanych po różnych piśmiech partyjnych. Znajdowały nawet wyraz w sformułowaniach programowych.

Polityczne skutki tego były bardzo dotkliwe. Bo w końcu odbiło się to na fałszywym pojmowaniu roli Partii, na opóźnieniu procesów jednolitościowych, wyrażało się w próbach oddalenia jednolitej w daleką przyszłość, próbach utrwalania na nowo rozłamu w ruchu robotniczym.

Prawidłowe założenia ideologiczne w zakresie pojmowania demokracji ludowej uchroniłyby Partię od wielu odchylen i błędów ale — powiedzmy sobie otwarcie — te założenia przeniknęłyby do znacznej części aktywu naszej Partii dopiero pod wpływem rozwoju wydarzeń i w dużej mierze pod wpływem zacieśniającej się współpracy z PPR.

Z życia Partii

Dziś, dnia, 27 września br. odbędzie się zebranie kół PPR w następujących zakładach pracy:

Dzielnica Włdzew:
Godz. 13.30 — PZPB Nr. 16 wspólne przedz. I i skręc. III zmiana; godz. 15.30 — Znicz, Kwas Mlekowy; godz. 16 — LWD, Chłodnia (wspólnie z PPS), „Azbest” (wspólnie z PPS); godz. 14-ta — PZPB Nr. 5 Gumówka, Przedz. Am. Egips. Skręc. (wspólnie z PPS).

Dzielnica Górna:
Godz. 13.30 — PZPB Nr. 17 (Zajbert) Przedz. Cienka I, PZPB Nr. 7 Przedz. zm. 1; godz. 14-ta PZPW Nr. 36 zm. 1, PZPD Nr. 5 zm. 2; godz. 16-ta PZSS Nr. 4 (Osser).

Dzielnica Ruda Pabianicka:
Godz. 8-ma PZPB Ruda Centrala Straż Przem. zm. 2; godz. 13-ta Przedzalnia zmiana 2.

Dzielnica Śródmiejska Lewa:
Godz. 13.30 — Ośrodek Konfekcyjny Nr. 4 koło 23; godz. 14-ta PZPW Nr. 36 oddz. 1 (wspólnie z PPS).

Dzielnica Bałuty:
Godz. 16-ta — PZPW Nr. 39 oddz. 9; godz. 19-ta — Julianów.

Dzielnica Śródmieście:
Godz. 9-ta — Gastronomiczy; godz. 13.30 PZPB Nr. 4; godz. 14-ta — Skarbowcy; godz. 15-ta — Polskie Radio; godz. 15.30 — Zjedn. Przem. Organicznego; godz. 16-ta — Zjedn. Przem. Guzikarskiego, Podstolski, Dyr. Jedw. Gal.; godz. 20-ta Kolo Kobiet.

Dzielnica Staromiejska:
Godz. 14-ta — F-ka Wały; godz. 15.30 — Urząd Wojew. Apropowizacja; godz. 16-ta — PZPB Nr. 2 Ruch, PZPW Nr. 36 oddz. 8, Spółka Remont, Łódzka Wytwórnia Dźwigni.

Dzielnica Górna Lewa:
Godz. 13.30 — PZPW Nr. 3 Przedz. zm. 1; godz. 15.30 — Weigi koło 1, Groszang Egze kutywa; godz. 16-ta CT, Ekspert zmiana dzienna.

Dzielnica Górna Prawa:
Godz. 13.30 — PZPB Nr. 6; godz. 14-ta — Sekcja Ubojowa; godz. 16-ta PZPW Nr. 4; godz. 16.30 — Centrala Tekstylna Hurt 2.

Dzielnica Śródmiejska Prawa:
Godz. 14-ta Cewka, Kochan; godz. 15-ta — Ref. Magazynu, Fabr. Nr. 39 oddz. 3; godz. 17-ta Optima, Tego samego dnia: Poduski Maźnicze, Służba Polsce.

Uwaga!
Dnia, 27 bm. o godz. 17-ej odbędzie się w lokalu Dzielnic Staromiejskiej Plenum Komitetu Dzielnic Staromiejskiej, Stawienictwo obowiązkowe.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA MIASTA z dnia 23 września 1948 roku o ruchu pojazdów ręcznych na terenie m. Łodzi.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. nr 89 poz. 656) i §§ 13 — 33 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych, z dnia 26. 6. 1924 roku regulującego używanie i oznaczenie dróg (Dz. U. R. P. nr 61 poz. 611) oraz w związku z zakończeniem przeglądu i rejestracji pojazdów konnych i wózków ręcznych zarządza co następuje:

- dowodem rejestracji pojazdu i wózka jest tabliczka numerowana rejestracyjna koloru czerwonego na rok 1948, rejestracyjne przybite wewnątrz dorożki, cyfry winny być przybite z lewej strony pojazdu konnego i wózka ręcznego w miejscu widocznym i dostępnym,
- dorożki konne winny mieć tabliczki rejestracyjne przybite wewnątrz dorożki, z prawej strony koła naprzeciwko pasażera, a niezależnie od tego na tyle dorożki (pudle) powinien być stempel owalny o zarejestrowaniu,
- pojazdy luksusowe jak karety, landa itp. muszą mieć tabliczki rejestracyjne przybite z lewej strony koła od wewnątrz.

Posiadacze pojazdów i wózków, które będą w ruchu na terenie m. Łodzi bez tabliczek rejestracyjnych na rok 1948 oraz winni innego naruszenia niniejszego zarządzenia karani będą w trybie administracyjnym grzywną do zł. 50.000.— lub aresztem do 6 tygodni, względnie obu tymi karami łącznie z mocy art. 21 powołanej wstępnie ustawy w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 14. 2. 1928 roku (Dz. U. R. P. nr 18 poz. 151).

PREZYDENT MIASTA
(—) EUGENIUSZ STAWINSKI

**MANUFAKTURA
i GALANTERIA**

**HENRYK
WAJS**

Łódź, ul. Piotrkowska 31
Telefon 140-80

PASZTECIARNIA

wł. A. Ukraińska

ŁÓDŹ

ul. Nowomiejska 14
Telefon 264-47

JÓZEF KULISIEWICZ

SPADKOBIERCY

SPÓŁKA JAWNA

ZAKŁAD ŚLUSARSKO-BUDOWLANO-KONSTRUKCYJNY

Łódź, Strzelców Kaniowskich 45/47 — Tel. 116-20

Józef A. Majer

Łódź, ul. Piotrkowska 181, tel. 128-41

Agentura surowcowa

Przedstawicielstwa firm zagranicznych

LEKARZA

ogólnopraktykującego

do Aleksandra pod Łodzią

Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi

zawieszanie nowoczesne

PRZETARG.

Centrala Skór Surowych w Łodzi ul. Sienkiewicza 9 ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie 4.000.000 sztuk tabliczek drewnianych z drzewa bukowego z numerami i cechami Centrali Skór Surowych, wypalonymi lub wytłaczanymi i malowanymi trwałą farbą, nierozpuszczalną w roztworze kwasu solnego.

Wzór tabliczki oraz ślepy kosztorys może na otrzymanie w Wydziale Zaopatrzenia Centrali Skór Surowych w Łodzi, ul. Sienkiewicza 9 pokój 56 oraz w Oddziałach Wojewódzkiej Centrali Skór Surowych:

- Warszawa, ul. Sierakowskiego 2
- Bydgoszcz, ul. Królowej Jadwigi 4
- Gdańsk - Wrzeszcz, ul. Kościuszki 7-9
- Bytom, ul. Kraszewskiego 2-3
- Poznań, ul. Garbary 56
- Kraków, ul. Wielicka 2
- Szczecin, ul. Mickiewicza 30-32
- Wrocław, ul. Krakowska 41
- Białystok, ul. Kijowska 10.

Oferty pisemne, odpowiadające treści kosztorysu ślepego, w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na tabliczki” należy składać pod wskazanym adresem w Łodzi do dnia 12. 10 1948 r. godz. 12.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godzinie 15.30 przy ul. Sienkiewicza 9, II-ga lewa oficyna, pokój 56.

Wadium w wysokości 2 procent od oferowanej sumy należy wpłacić do Narodowego Banku Polskiego na konto 1369.

Kwit w wpłacone wadium należy załączyć do oferty.

Centrala Skór Surowych zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, a także unieważnienie przetargu bez podania przyczyn.

Zarząd Okręgu Łódzkiego
»Techniczna Obsługa Rolnictwa«
Przedsiębiorstwo Państwowe
Nowotki Nr 73

zatrudni od zaraz:

- Dziwięciu **TOKARZY**
- Jednego **ELEKTRYKA samochodowego**

Zgłoszenia osobiste do Działu Personalnego w godz. urzędowych

Sprzedaż

Materiałów Włóknienniczych

**E. RACZYŃSKI
i W. SZYMAŃSKI**

Łódź, ul. Piotrkowska 27
Tel. 125 30

MIEJSKIE KURSY TECHNICZNE w ŁODZI

Wzorem lat ubiegłych Zarząd Miejski w Łodzi prowadzi będzie także w bieżącym roku szkolnym wieczorowe Kursy Techniczne. Kursy te przeznaczone są przede wszystkim dla młodzieży i dorosłych pracowników w przemyśle metalowym. Wykłady odbywać się będą 3 razy w tygodniu w godzinach wieczornych. Nauka trwa 1 rok.

Sekretariat Kursów (ul. Piotrkowska 115) przyjmuje zapisy i udziela informacji w środy i piątki od godziny 16 minut 30 do godziny 17 minut 30

ZJEDNOCZENIE PRZEMYSŁU PRECYZYJNEGO i OPTYCZNEGO

w Łodzi, ul. Wigury 21

zatrudni natychmiast

- 5-iu Inżynierów-Mechaników
- 4-ech Techników-Mechaników
- Wykwalifikowanego pracownika ze znajomością w dziedzinie pracy i plac.
- 1-go Inspektora finansowego

Zgłoszenia osobiste przyjmuje Wydział Personalny 6019k

PAWEŁ BOBKOWICZ

Przedstawicielstwo firm zagranicznych

Łódź, ul. Piotrkowska 135, tel. 148-81

Import wszelkich surowców włóknienniczych dla przemysłu

CO PRZYGOOTOWUJE „OSA”?

Ciesząca się wielkim powodzeniem „Rozkoszna Dziewczyna” grana będzie tylko do pierwszych dni października. W tej chwili w pełnych próbach pod kierunkiem Wł. Kwaskowskiego znajduje się znakomita, pełna humoru i melodyjnych piosenek, komedia muzyczna R. Stolza p. t. „Daruj mi jedno spojrzenie”. W roli głównej wystąpi czołowa artystka sceny poznańskiej, Zofia Jamry. Premiera „Pepiny” nastąpi w październiku.

W listopadzie „OSA” przeprowadza się do sali „Syrény” i otwiera sezon komedią, będącą obecnie największym sukcesem stolicy. Ujrzymy mianowicie „Porwanie Sabinek” ze znakomitym Józefem Węgrzynem w roli tytułowej.

Warto jeszcze zaznaczyć, że w nowym sezonie „OSA” zapewniła sobie współpracę czołowych sił aktorskich!

EMILIAN BOBKOWICZ

ŁÓDŹ

Piotrkowska 181 — Tel. 130-08

Adres telegr. „BOB”

IMPORT RE EKSPORT

surowców włóknienniczych

na rachunek reprezentowanych światowych firm handlu międzynarodowego

MIESO NA KARTKI

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Apropowizacji — podaje do wiadomości że w dniach 27, 28, 29 i 30 września rb. w sklepach rzeźniczych włączonych do miejskiej sieci rzeźniczej, wystawione będzie na karty żywnościowe z miesiąca września rb. świeże mięso według następującego rozdziałnika:

Kat. I zwykła na odcinek nr. 19 po 2 kg. mięsa wołowego w cenie zł. 11.— za porcję. Kat. I zwykła na odcinek nr. 20 po 1,30 kg. rąbanki w cenie 6.— za 1 kg.

Mięso nie pobrane w wyżej wymienionym terminie przepada, odcinki niezrealizowane tracą swą ważność.

ZAKOŃCZENIE ROZDZIAŁU KART ODZIEŻOWYCH

Zarząd Miejski w Łodzi — Wydział Apropowizacji — podaje do wiadomości wszystkim zakładom pracy uprawnionym do pobierania kart odzieżowych dla swych pracowników, że — na mocy zarządzenia Ministerstwa Apropowizacji — osobom, które przystąpiły do pracy po 1 października rb. karty odzieżowe nie będą wydawane.

Wszyscy ci, którzy najpóźniej do dnia 1. 10. rb. włącznie przystąpili do pracy i z ich kart odzieżowych przyczyn kart odzieżowych nie otrzymali winni zgłosić się do swego zakładu pracy celem włączenia ich na listę pracowników uprawnionych do kart zapotrzebowania.

Zakład pracy przy pobieraniu kart żywnościowych na miesiąc październik w terminie dodatkowym (od 5 do 10 października rb.) obowiązany za zgłoszenia na wykaz wszystkich tych pracowników, którzy do dnia 1 października włącznie przyjęci zostali do pracy i którzy kart odzieżowych dotąd nie otrzymali. Pracownik, ubiegający się o kartę odzieżową, winien przedłożyć zaświadczenie z poprzedniego miejsca pracy stwierdzające, że kartę odzieżową nie otrzymał, albo w wypadku pozostawania bez pracy — zaświadczenie administracji, iż dany pracownik dotąd nie był zatrudniony.

Głoszenia DROBNE

Poszukiwanie pracy

SZUKAM pracy. Wyższe wykształcenie humanistyczne. Języki: rosyjski, francuski. Piotrkowska 51—28 Hermanna.

Lokale

ZAMIENIĘ dwa pokoje z kuchnią w centrum miasta na trzy pokoje z kuchnią blisko tramwaju. Dzwonić 223-23. 6033

Czytajcie—
„Głos Robotniczy”

